

man kommer til os og siger: Theatrets Bygning er brøstfældig, den svarer ikke til Tidens Tary, eller: at der er en ny Kunstgreen, som maa bringes paa Scenen, og den koster meget, eller: at man nu maa bruge Bløiel istedetfor Manchester, og jeg har derfor meent, at det dog kunde være ret godt, uagtet det i Virkeligheden ikke hjælper meget, at man kunde have Noget at tage til, og dertil har jeg bestemt den ene Trebiedeel. Som allerede bemærket: kommer der fra Theatret Noget ind ved denne ene Trebiedeel, kunne vi give det ud igjen til Theatret; en saadan Ordning er heller ikke ny, den finder Sted ved flere Institutioner, som indbetale deres Beholdninger i Statskassen, saa at vi ogsaa fra den Side med Rolighed kunne gaae ind derpaa. Lad os vel vogte os for egne eller særegne Fonds, lad os vogte os for at skabe saadanne nye moraliske Personer. Det vil kun give Anledning til megen Kamp, fremkalde vidtløftige Discussioner. Vi have jo seet, at een Autoritet, støttende sig til visse særegne Fonds, har forlangt et Runderingskammer, en anden et Sommermagazin, kort sagt, gaae vi ind paa den Vej, saa vil Enhver have Noget for sig selv, som han selv kan raade over. Det heder sig vel, som allerede bemærket, at Anvendelsen af Theatrets Reservesfond kun kan stee ved speciel Bevilling af Rigsdagen; dette staaer nu med fede Typer i Anmærkningerne, men næste Aar trykkes det saaledes, at man neppe lægger Mærke til det, og i det paafølgende Aar, saa staaer det der slet ikke. I det første Aar kjøber man da Obligationer for dette Reservesfond og lægger dem ned i Underviisningsministeriets Kasse; dernæst laaner man dem ud til Theatret, fordi det i en kort Tid er i

Pengeforlegenhed, og af Theaterkassen gaae de da videre, indtil de ved en Transport til Hænde-haveren, skreven af en eller anden lille Secretair, Gud veed hvem, tilsidst forsvinde, som vi have seet, at det før er gaaet.

Kirke- og Underviisningsministeren:

Derfor man virkelig skulde befrygte en saadan sørgelig Gang, som den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, beskrev med Hensyn til en Foranstaltning som den foreslaaede, saa er det ganske vist, at man vilde finde en heel Deel Tilsvarende i hvad der her forøvrigt vedtages under Finantoloven, og at man da havde de sørgeligste Udsigter. Hvad nu angaaer de af den ærede Rigsdagsmand omtalte Obligationers Forsvinden, da vilde de dog kun kunne forsvinde ikke blot ved en høj Grad af Skjodesløshed hos Bestyrelsen, men tillige ved en Forbrydelse fra Andres Side; — og paa den Maade kan der unægtelig stee mangfoldige meget slemme Ting. Men man maa jo dog i dette Tilfælde som i alle lignende gaae ud derfra, at Saadant ikke vil finde Sted. Der er her ikke noget Aparte tilstede; i utallige andre Tilfælde ere aldeles de samme Forhold tilstede. Jeg seer derfor ikke, at der af den Grund kan være Noget, som taler imod Reservesfondet og for Mindretallets Forslag.

Jeg skal imidlertid tillade mig nogle almindelige Bemærkninger med Hensyn til dette Forslag, som ogsaa med Hensyn til de andre Forslag, der under dette Afsnit foreligge til Behandling. Jeg kan da ikke Andet end udtale min Erkjendelse af den Smøbekommen, som, ogsaa af Mindretallet, er vist med Hensyn til de forskjellige Poster, som henhøre under denne Green af den mig betroede Bestyrelse.